

OCR:

Библиотека святоотеческой литературы
<http://orthlib.ru>

(л. ГІ ωб.)

Відомо же бъди и се, таکѡ мѧсъ православнїи христїане къ церкви не приносятъ, но въ дому ко іерено.

Молитва во єже благословнти брашна мѧсъ, во ст҃ду и велікѹю недѣлю пасхи.

Творитъ іерей: Благвѣнъ егъз нашъ: Христосъ воскресе: трижды. Таже: Гд҃ помольмся. Гд҃и помилѹй.

Прѣзви гд҃и інсе христѣ бжє нашъ, на брашна мѧсъ, и ѿблѣтїи, та́ко же ѿблѣтїи земли, землю (л. ді) тебѣ приведе вѣрныи абраамъ, и агнца, землю тебѣ аверль во всплодїе принесе: подобенѣ и тельца оупнитанаго, землю же жреци повелѣлъ землю синови твоемъ залождшемъ, и паки къ тебѣ возврашшемъся: да та́ко же той сподобенъ твоѧ благости насладитися, сици и ѿщениныхъ ѿ тебѣ, и благословениныхъ насладимся въ піщѣ вѣхъ нашъ. ти во земли истиини піща, и податель благихъ, и тебѣ славѣ возсылаемъ со безначальнымъ твоимъ оцѣмъ, и престыимъ, и благимъ, и животворящимъ твоимъ дхомъ, и ини и пріенши, и во вѣки вѣковъ. аминь.

Молитва во єже благословнти сиръ и агнца.

Агнца же и сиръ принесениыя поставляютъ въ притворѣ, въ цркви же ѿни дѣ не подобаетъ вносити.

Сщениникъ же и зшедъ глаголетъ: Гд҃ помольмся.

Вѣлко гдѣ бѣже нашъ, зижднітєлю и содѣпелю вѣхъ, вѣгослови
млеко ѿгѹстѣвшее, съ нимже и ганца, и насы соблюди во
вѣгости твоенї, таکѡ да прнчащающесѧ ихъ, твоихъ независти
подательныихъ даровъ и сполнимса, и неизлагобланыя твоѧ
вѣгости: таکѡ твоѧ держава, и твоѧ єсть цркво, и сила, и
слава, ф҃ць, и сила, и стагѡ дхъя, наинѣ и прнсип, и во вѣки
вѣковъ. амънь.

Вѣстно же бѣди: таکѡ сицевый, макъ и набѣль, прнносъ, иѣсть
пасха, ниже агнечъ, таکоже иѣцыи глаголютъ, и прѣмлюютъ, и
емъ со всакимъ говѣнiemъ таکоже иѣкоенї стбнни прнчащающесѧ,
но проситъ прнношениe. не аки бо иѣ въ жерть бѣ прнносити
йматъ, но токмо да начиняющымъ по постѣ мако (л. ді ѿб.)
и сиръ таіти, ѿ іерей предложенныи молитвами въ сиѣдь
вѣгословено бѣдетъ: пасха бо съмъ христосъ єсть и агнечъ
взѣмлай грѣхъ міра, на олтарѣ въ безкрбвной жерть, въ
пречистыихъ тайнахъ, честнагѡ тѣла, и животворящїя крбве
своѧ, ѿ іерей бѣ и ф҃ць прнносимыи, и томъ достойни
прнчащающиисѧ иѣтинаюю тадѣтъ пасхъ. И сегѡ ради ѿныи
прнносъ, таکѡ не єть пасха, во олтарѣ илъ въ цркви не
достойни вносяти, но виѣ цркви, илъ въ прнитврѣ, молитвою
вѣгословнти, по третиимъ прѣвилѣстыхъ лѣстялъ глаголющихъ:
ище ктѣ єпископъ, илъ пресвѣтеръ, кромѣ вчиненїя гдна ѿ
жерть, и наѣкаль ко олтарю прннесетъ, мѣдъ илъ млеко, илъ
вмѣстъ вїна сїкѣрѣ. сесть олвнѣ, илъ медовнѣ, илъ птицы,
илъ кѣль живѣтнаѧ, илъ съчина, рѣзвѣ гроздиа въ лѣстѣ, и єлеа

на съѣщники, и дѣміама во врѣмѧ лѣтѹгіи, да и звѣржетсѧ. И по шестомъ сеобѣдѣ, иже въ тѣлѣ, въ прѣвилѣ чадѣ, глаголющій: И се мъ во арменістѣи сѣранѣ бытати оубѣдѣхомъ, иако иѣцыи виѣтре во сѣйхъ Олтарѣхъ оуды мѣсъ варлѣ, чести приносатъ слащеніицомъ, жидовскии раздѣлѧющіе. Тѣмже цѣковъ непорочнѣ хризмѣ, оузваконицомъ, иако не подобаетъ ииедіномъ же слащеніицѣ различныихъ мѣсъ часгей ѿ приносѣшихъ прѣимати, но тѣми довольни да бѣдѣтъ, иже приносѣшиемъ возмѣтсѧ. Сицибомъ приношенію бытаетъ виѣ цѣкви: ище же ктѡ сегѡ не сотворитъ, да ѿлучитсѧ.

Послѣдованіе артоса, въ дѣнь сѣйя пасхи:

По ѿпѣтии бѣжественныи лѣтѹгіи, вѣмшѣ іерено ѿразъ вострѣй христова, дѣйконъ же прѣмшѣ ѿ иагѡ артосъ цѣкими враты, ище во Олтарѣ бѣдетъ. [Зрѣ] [Въ иѣкихъ же ѿбнитехъ на аналогїи, во храмѣ на сїе оугодѣнномъ, кѹпиш со ѿразомъ (л. 61) вострѣй гдна поставляетсѧ, и ко анафорѣ иадѣщѣ цѣлѹютъ пѣрвѣе праѣнници, таже артосъ.]

И дѣйконъ вѣмлетъ егѡ и з мѣста, изъ панагиѳомъ, и въ рѣкахъ несетъ, предиадѣщѣи лампадѣ, иль дѣмѣ. Настоятель же и братія всѧ по чинѣ сбоемъ иходята со артосомъ, [сіестъ хлѣбомъ, просфорою виенѣлою на сїе со крѣтомъ на ней и звѣраженными оугодѣнною] и з цѣкве въ трапезѣ, вмѣстѣ фалмѣ, вознесъ та бѣже мѹи: Христосъ вострѣе: поиюще. Параскевиаирхъ же, и прѣчей братїи во всѧ звѣны оударлѹшымъ.

И вшедше въ трапезѣ поставляютъ праѣнници и артосъ на

мѣстѣхъ ихъ. И глаголетъ настоѧтель: Христоу востреце: ти жды.
и Оче нашъ: Слава и наинѣ: Гдѣ помилѹи. ти жды. Благослови.
Настоѧтель: Христѣ бѣже, благослови мистїе: И прече. Мы же:
Алмѣнь. Стадемъ ки҃ждо на мѣстѣ своемъ, со всакимъ
всемѣстѣемъ и благоговѣнствомъ. И выбѣгъ оутѣшенїе вѣлие на
всѣ. И членіе по фесилю. По фесилю трапезѣ востарище
братья, поставляютъ артосъ на трапезѣ, поюще: Христоу востреце:
ти жды. И Гдѣ помилѹи, ти жды. Благослови. Таже келарь прѣемъ
фесилю прощенїе ѿ настоѧтелю и братиї: Благословите мѧ
фѣи стїи, и простите мѧ грѣшиаго. Мы же речемъ: Егъ да
простираетъ и благословитъ. Таже снѣмъ камнилѹи, возгласитъ,
вмѣстѣ, Велико имѧ стїи тѣцы: Христоу востреце. Сдѣножды.
Намъ же ѿвѣщаюши: Константина востреце: Тонжде
назначена въ крѣтообразиѣ артосомъ, глаголетъ: Покланѧемъ
Егѡ тириднѣвномѹ вострии: полагаетъ и на панагиарѣ. Потомъ
принесутъ келарь артосъ изъ панагиаромъ къ настоѧтелю, и
цѣлаетъ артосъ и всѧ по немъ братија, поюще пѣсни дѣю.
Ірмосъ: Свѣтліса свѣтліи: И прѣчал, ѕба тропарѧ тоѧ пѣсни. И
паки (л. єи ѿб.) ірмосъ: Свѣтліса, свѣтліи: По цѣлованїи же
просфоры ѿвѣхъ, возратиася келарь, поставляетъ и предъ
настоѧтелемъ, и речетъ стїи: Матвами стїи фѣи нашихъ,
гдѣ иисе Христѣ бѣже нашъ, помилѹи наис. И мы: Алмѣнь. И поемъ:
Христоу востреце: ти жды. Слава: упакой глаголемъ: Предварившыи
оутѣро: И наинѣ: кондакъ: Аще и во грѣахъ: Гдѣ помилѹи, ти жды.
Благослови. Настоѧтель: Благословенъ егъ милѹи, и пнитѣлѹи наис

ѡ̄ ико́нъ бого́твыъ да ро́въ, ико́не бла́годати и чле́нколие мъ, ве́сёлъ, и бы́тие и пры́нца, и во вѣ́ки вѣ́къ въз. И мы: А́мени. Тáже насто́ятель: Бéз да происти́тъ и помы́льетъ посвя́жисшихъ на́мъ. И ѿбие и сходи́тъ и з трапезы въ цркви, и бра́тия всѧ по чи́нъ ико́номъ, преди́лдѣлъ иерей со ико́ною воскреси́ла христо́ва, и дийко́нъ со христо́вомъ, и клире́къ ико́нъ по ико́ны мъ: Христо́съ воскресе: Тогда параскеви́и́мъ и пры́чал бра́тия о́ударяютъ во всѧ звонь. Ви́шедишъ же насто́ятелю и бра́тии въ цркви, иерей и дийко́нъ поставляютъ на ико́нъ и мъ ико́нъ и христо́въ и христо́съ: мы же пое́мъ: И на́мъ да ровъ жи́вотъ вѣ́чныи: И идемъ въ ке́ллии ико́лъ. Си́це же возле́дуетъ цве́лованіе и прои́форѣ, а́же и си́ть христо́въ, чрезъ всю седмицъ си́тыя свѣ́тлыя недѣли, да же до суббо́ты. Пodóбаетъ вѣ́дати, а́кѡ ище си́чи бра́тия коемъ ѿнти ко гдѣ въ ии́ю си́ту седмицъ пасхи: и и се́мъ зре́ни ве́сёлъ посвя́жданія си́хъ днёй и ог҃иопшихъ въ тре́бникѣ.